

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fr., 6 luni 3 d. 50 cr., 3 luni 1 d. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 3 fr., 6 luni 4 d., 3 luni 2 d.
Pentru străinătate pe an 12 fr., 6 luni 6 d., 3 luni 3 d.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măceșarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măceșarilor Nr. 4.
Epistole nefrancate se refuza. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 16 cr. răzînd cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru șe-cara publicare.

Sibiu 5 Martie.

Este un semn de bun augur când vedem că faptele de valoare nu trec așa neîgăbite în samă pe dinaintea Românilor. Este un semn bun, care ne încredințează că dorințele noastre exprimate în numărul trecut încep să se realizeze. Nu numai fiele române, dar și foile neromâne, netărbăcite de govinismul la modă între „patrioții” Ungariei și Transilvaniei se deșteaptă, și nu numai se deșteaptă, dară spun pe față că Românii austro-ungareși și dacă nu consimte cu „patrioții”, este bun cetățean și dovedește buna sa cetățenie prin fapte eroice.

Spunem drept, că limbajul acesta în diare neromâne ne suprinde. Nu pentru aceea ne suprinde că cunosce și neromânii patriotismul cel curat al Românilor, pentru că noi scieam de mult că neromânii în inima lor nu se mai îndoiesc de virtuțile noastre cetățenești; dar ne suprinde că au ajuns să nu mai țină ascuns cu cinismul îndătinat, pentru specule politice și pentru ca se aibă tot-de-una un prețecst la dispozițiune, cu care să-și justifice influența apăsătoare asupra noastră.

Vă dice în sfârșit și mulțimea „patriotică”, „mea culpa” și se va întoarce ca peccatosul petruș de o mai bună conștiință? om vede; se vor abate dela propagarea apăsării și calumniării Românilor? e arăși vom vedea. Dacă o vor face, o vor face pentru binele lor, al nostru și al patriei comune; nu o vor face... noue ne rămâne inima liniștită de a ne fi făcut tot-deauna datoria și ca consecență a acesteia, speranța cea firmă că dreptatea, de și mai târziu, trebuie să învingă. „Cel ce rabdă până în sfârșit se va mântui”, dice religioana noastră și diceră aceasta sântă a început încet, încet ase împlini pentru noi.

Spre a da publicului nostru și dovada la cele dișe mai sus, dăm loc aici următoarelor corespondențe:

Caransebeș, în 3 Martie 1882.
(Virtutea ostașilor români. O telegramă. Foile străine. Observări.)
Dle Redactor! Lătinându-se ca fulgerul din un unghi al monarchiei până la celalalt vestea despre suferințele armelor austriace la sugrumarea insurecțiunii Crivoscianilor, — a sosit și la noi o telegramă, în care se constată că chiar de comandant bravura și virtutea ostașilor români. Vă este cunoscut că între cei angajați a se lupta contra insurgenților a fost și regim. 43 Altmann, care se compune din feciori bănațeni toți neași români și chiar despre acești români tractează telegrama amintită care a fost trimisă magistratului orășeneș de aici, la autorisarea comăndei militare.*

Publicând telegrama aceasta foaia din Timișoara „Südung. Bote” în Nr. 41 din 14 Martie scrie următoarele: „Nu avem a adauge nici un cuvânt la această recunoștință. Numai acelu simțământ am mai voi se dăm expresiune: că în acești luptători bravi, cari cu baionetele și gloțele lor au

ajutat a sparge murul panslavismului, ce voia se încungiere trupul patriei noastre, putem saluta pe amicii de o părere cu noi. Ei sînt tot aceia, cari a casă în alt mod luptă cu noi pentru bunăstarea și onoarea patriei; și că ei luptă numai pentru acesteia de, dovedește curajul lor eroic cu care și au pus viața în joc pentru saluta patriei. Acestia sînt tot acei oameni, cari aici în patrie sînt denunciați ca inimici ai ei, pentru că pretind ca amplotiții se fie oameni onești și fiindcă cer ca legea se fie lege chiar și dacă aceasta ar fi se se aplice în Caraș-Severin.

„Între adevăr calumniele ce s'au aruncat în fața lor cerului de între-gire a Caransebeșului în privința politică, n'au putut fi respinse în un mod mai strălucit decât prin ținuta lor la nimicirea insurecțiunii din Crivoscia. Oamenii, cari se luptă în acest mod pentru interesele patriei ca Caraș-Severinienii de nu mai pot fi patrioți reii, — și cine va mai afirma aceasta: este un miserabil fie el cine va fi

„Strigăm deci din adâncul inimii: trăiască regimentul din Caransebeș! Atotputernicul D. deș se-l scutească, păzească și curând se-l aduca acasă la caminul familiar, la neveste și copii și la activitate liniștită și plină de binecuvântare și de aici incolo.”

Așa dară încă un act de recunoștință, un act despre credința și virtutea ostașului român pentru patrie și tron; un act remarcabil și despre aceea că românul se respingă calumniele, denuncările și altele de natura acestora într'un mod demn numai de el. Și acum se-mi permit câteva observări! Cum se remunerează părinții acelor fi români din Caraș-Severin de părinții patriei, pentru serviciul ce l'au făcut ei la roudul lcr și'l prestează astăzi fiii lor între Impregiurii totdeauna mai grele? Se fie oare dreptă măsură aceea că părinții — ca drept respălat — în zelul lor de a-și edifica un gimnasiu pe munca lor dreptă și câștigată cu onrută sudoare se îndure astăzi atâtea dificultăți? Se fie oare dreptă procedura aceea ca dorul și tendența românului bănațan de a se lumina, de a înveța carte ca așa încă și mai mari servicii se aduca patriei, — se fie timbrate de un rău patriotism? Cei ce au urechi de auzit se audă!

Revista politică.

Sibiu, în 5 Martie

Dieta Croației Este deschisă de vreo câteva zile. În 2/14 Martie presdential dietei Cresticii raportând despre intrate a raportat și despre primirea deputațiunii, care a subternut Regelui adresa dietei. Atunci deputatul Starcevicu intrerupse și a strigat: „Este adevărat că adresa s'a subternut Regelui în traducțiune nemțească? Este dieta aceasta dietă nemțească? (Turburare) — Presdential (sună clopoțelul) „La o întrebare ca aceasta nu voui raspunde”. — Starcevicu (vehement): „Ai transpus Dta în adv'er o adresă nemțească? Eu te ascult”. Presdential care neconentiu sună clopoțelul, declară că

va raspunde la toate întrebările după cetirea intratelor. Se cetese apoi rescriptul regesc privitoriu la alegerea membrilor, patru la număr, în deputațiunea regnicolă pentru afacerea fiumană. Rescriptul se da unei comisiuni de cinci spre raportare. După aceste și după unele observări ale altui deputat stonovician, Starcevicu repetază întrebarea sa de mai înainte și dacă este adevărat că deputațiunea acestei, „așa numite inalte case” a subternut Regelui o adresă tradusă nemțească. Presdential reacează pe deputat a „și alega mai bine cuvintele și a respecta demnitatea casei. — Starcevicu (întrunețele clopoțelului și lama de seuit) Dta ai fost la Budapesta și la Viena, dar nu te ai întors mai cuminte de acasă. În aceasta înaltă casă se fac tâlhării. (Aplause pe galeria studențenilor). — Presdential: „La ordine!” — Starcevicu: „Și eu totuși sciu că în casa aceasta s'a tratat o adresă nemțească. Dta ai auzit cum a caracterizat Scobleff națiunea și limba aceasta! — Presdential Cresticii raspunde că adresa s'a făcut în limba croată și așa s'a transpus Regelui și că traducerea nemțească s'a decis numai pentru cei din giurul monarhului spre informațiune. De altmintre scim cu toții că în Viena nu se vorbește croătesce. — Starcevicu (întrerăpând strigă): Dar a scoate dări de per noi sciu! — Cu aceste se închise incidental și se aleg comisiunile pentru inarticulare și provincializarea graniței.

„Polit. corr.” și „P. LL.” afirmă că nu este adevărată scirea despre mobilizarea armatei muntengrene.

Corespondențele din Viena al di-arului „Standard” dice:

Numai puține persoane au avut cunoștință de marele pericol, în care s'a aflat pacea europeană, și nu de atunci de când discursurile generalului Scobleff au provocat o indignare generală în Germania și Austro-Ungaria, ci cu mult mai înainte când nici nu era vorba despre aceste discursuri. Acest moment în adevăr critic nu atinge întru nimic pe Germania și cetinierea era numai pe Rusia și Austro-Ungaria. Ea a fost ațigată prin agitațiunea panslavistă și springul ce aceasta da insurecțiunii din Sud. Se întemplă într'o di că consulul general din Ragusa și Cetinje, consiliarul de stat Ionin, fu încunosciint de mareșalul Iovanovici că el, feldmareșalul, are depline puteri de a aplica legile militare asupra ori-cărui fără excepțiune, care ar da ajutor insurecțiunii și că puțin fi pasă de inconveniențele diplomatice ce ar pute se rezultate de aci, dacă niscare va amici ai consulului general, cari vin în toate dillele pela el, ar fi areștați și împușcați poate. D. Ionin înțelese acest avis și pleacă la Antivari unde se afla suar jurisdicțiunea muntengreană.

Dar nu mult după aceasta el avu din nou ocaziunea să afe că sau trebuiau să renunțe la multe din cunoștințele de mai înainte sau trebuia să se accepte la consecențe pe care voi

a le înlătura. Într'o di soldații austriaci prinseră un trâmă care ducea către capii insurgenților trei scrisori cu bani din Antivari. În urma unei esaminări a scrisorilor în cartierul general, colonelul Thömmel, ambasadorul austriac din Cetinje, declară principelui Nikita, că, dacă el, principele nu are puterea de a pune capăt springului ce străinii cari trăiesc în Antivari dau insurgenților, atunci comandantele suprem al trupelor austriace va fi nevoit se-l ajute, ca se-și îndeplinească îndatoririle lui internaționale. De atunci încoace nu s'a mai auzit nimic despre manoperile consulului general Ionin... Mai târziu se iviră înșe semne că agitațiunea începe a se întări în Serbia și fiindcă acolo nu era un Iovanovici, ea avea numai o mai mare însemnătate. Sînt în pozițiune a vă asigura că atunci se declară lămurit cercurii din Petersburg că, dacă agitațiunile din Serbia nu vor înceta, ele vor putea conduce la lucruri serioase. În același timp contractorii cunoscuți de ai armatei alergau în toate părțile spre a stringe provisiuni pentru ori ce cas, ear între Viena, Berlin și Roma urmară vii negocierii diplomatice. Se dădură negreșii lămuriri satisfăcătoare sau intervenire o influință puternică, căci ferebrea se potoli în curând spre marea decepțiune a partiei militare influente din Viena, care crede că s'a perdut cea mai bună ocaziune pentru resoluarea unei cetiniere, care tot va trebui să fie resolvată odată, o ocaziune, care nu va pute fi ușor regăsită, de vrem ce Rnsia nu numai că este mai slabă de cum a fost vre-o dată dela reboiul din Crimea, dar încă este și izolată, pe când Austro-Ungaria putea fi sigură că, și dacă nu va avea pe Italia pe partea iei, dar nu o va avea în contră. —

Scobleff poate că nu se mai arată (?) curând pe scenă. Rolul lui ca orator poate că s'a terminat. Cu toate aceste se nu creada cineva că este în fundat unde va la „umbră”. El a luat parte la botezul ficei celei mai din urmă a țarului și se dice că se va duce în Minsc spre a-și lua comanda ce i s'a dat. În locul lui se arată înșe acum Cernaieff, cunoscut de pe timpul reboiului serbo-turcesc. La dorința lui a avut o convorbire cu un corespondent al diarului „Times” și convorbirea aceasta a trimis'o (Cernaieff) apoi la „Novoje vremia.” Corespondentul l'a întrebat: „Cu cegeti dta despre reșcoala din Ertegovina?” „Noi simpatismos cu inrudiiții nostri, a respuns generalul, și le potim din inimă succes deplin, de o camdată înșe nu avem de gând a ataca tratatul nouă nepăcut dela Berlin.” — „Nici eu nu simpatisez cu Austria” aduse corespondentul. — „Cred” a respus Cernaieff, „că în Europa nu poate nici un om simpatiza cu Austria, de oare ce rolul ei este terminat încă de când Turcia a încetat de a mai amenința Europa.” Corespondentul a întrebat mai departe că „n'ar fi bine ca Engli-tera se-și redice vocea în favorul resculșilor. Cernaieff raspunde la aceasta că în cazul acesta și Rusia s'ar alătura de sigur lângă protestul con-

*) A se vedea Nr. 25 „Mai nou”. Red.

tra. . . . austriacă. Așa vorbește un general rusesc despre o putere „amică”. De altmădrea vorbele aceste sunt marfă efimică pentru iubitorii de senzațiuni.

O vizită la Ristici.

Un corespondent al ziarului „Bundest Hirlap” având la 13 Martie o întrevvedere cu șeful partidei liberale al Serbiei, dl Ristici, dă în numitul organ următorul resumat al ideilor desvoltate de cunoscutul bărbat de stat sârbesc asupra situației:

Dl Ristici, șeful partidei liberale sârbești m'a deobligat prin afabilitate, cu care m'a primit în locuina sa astăzi la 13 Martie an. am. Discușunea între noi a ținut o oară întregă, dela 10 până la 11 oare și s'a estins asupra tuturor chestiunilor care pot fi de însemnătate politică în acest moment.

Despre proclamarea regatului dl Ristici s'a pronunțat în multe privințe cu totul altfel decât partizanii sei, cu cari am vorbit ieri. El nu dificultează împrigiurarea, căci s'au grăbit cu proclamarea regatului, ci deasupra întărirea. Dacă era el ministrul astăzi primăvară, îndată după proclamarea regatului român făcea acest pas. A fost pagubă, dișe el, că s'a acceptat atăta vreme. Demnitatea Serbiei și rolul ce trebuiesc' joace ea în orient au pretins deopotrivă ca ea să fie ridicată fără întărirea la același rang cu România. El a înțeles necesitatea de a ridica rangul deja în timpul când era ministru, el a și pipăit la marile puteri și a întimpinat pretutindena o primire favorabilă, — numai cabinetul din Viena s'a codit. „Împrigiurările ce au întrevinat au zădărnicit atunci acest plan.” Încât pentru însuși faptul proclamării, acesta l'a primit și acum ca ori ce Sârb cu bucurie, pentru că tot înțeleg necesitatea lui: părțile divergează una de alta numai cu privire la alegerea timpului.

Căci Rusia a întârziat cu recunoșterea regatului, această împrigiurare nu e în ochii lui Ristici decât o simplă formalitate. Guvernul din Belgrad a înscințat pe legatul rusesc mai târziu decât pe reprezentanții celorlalte puteri, de aceea nuntul cabinetului din Petersburg nu a putut sosi în același timp cu al celorlalte puteri. Cercurile guvernamentale rusești au primit fără îndoială ridicarea rangului în mod favorabil. Deja în anul trecut, când Milan fusese în Petersburg, Giers a adus în discușione planul regatului pronunțându-se astfel asupra lui: „Dacă d'voastră voiți să faceți din principat un regat, noi vom saluta acest fapt cu bucurie și nu ve vom pune piedeci.”

Asupra panslavismului dl Ristici s'a pronunțat astfel: „Panslavismul e un ideal literar, care poate că se va realiza numai într'un viitor mai depărtat. E un nonsens a voi unirea tuturor Slavilor față cu Europa. Despre panslavism în acest sens nu poate fi nici vorbă în Serbia.

Cu totul altfel stăm — dișe Ristici — cu simpatiiile rusești. Ristici a mărturisit pe față, că Sârbii s'ânt siliți a adera la Rusia, s'ânt siliți a ține cu Rusia, pentru că pot să mulțemescă tot ce au Rusiei. Austro-Ungaria nu a dat până acum nici un semn, nici o dovadă despre bunăvoința sa. Odată a fost în stare a face aceasta — cu ocaziunea rebotului rusesc-turcesc, dar și atunci nu a făcut, precând Rusia în acel rebot a adus cșoșale jertfe în bani și sânge numai

pentru a scăpa pe Serbia din ghiarlu Turciei. A venit congresul din Berlin; Austro-Ungaria numai cu un cuvânt putea să deobligă pe Serbia pentru totdeauna, trebuia numai să propună în congres, ca Serbia să primesc' Bosnia și Ertegovina. Aceasta ar fi fost în interesul Austro-Ungariei, pentru că aceste două țeri, care acum mistue puterea monarhiei, ar fi dat destul de lucrul Serbiei pe vro 50—100 ani. În loc de a face aceasta, Austro-Ungaria a ocupat ea însăși aceste țeri, dela cari Serbia și Montenegro nu vor pot' obține nici odată.

Serbia trebuia să se ocupe acum cu reforme interne, ca să câștige puteri nouă. De aceea ea e cu totul neutrală față cu rescoda din Dalmația. Nu pentru că guvernul a oprit colectările, ci pentru că fie care simte instinctiv, că e lipsă de pace. Dar mai curând sau mai târziu va sosi timpul, când Bosnia și Ertegovina vor aluna din mână Austro-Ungariei pentru a se alipi la Serbia. Desvoltarea firească a lucrurilor va aduce aceasta cu sine Serbia e cu totul avisată la peninsula balcanică, airea ea n'are nici lucru, nici rol, — de aceea întinderea Serbiei în Balcani nu se poate oprimi.

„Dacă voiți să ne câștigați simpatiiile, aderița — esclama Ristici — aceasta o puteți face ușor: dați-ne Bosnia și Ertegovina, cu aceasta vom fi cuitați. Nici Austria, nici Ungaria nu va eză noroc pe termurele dincoace de Dunare și Sava. Istoria arată, că aceste întreprinderi din partea d'voastre n'au reușit nici odată și în viitor încă nu va fi altfel. Aceste păreri le mărturisesc nu numai ei și amicii mei politici, ci aceste dorințe le nutrește din adănc inimii și bărbății dela guvern, cari acum la aparență lucră din toate puterile în interesul Austriei! Repet, pe cătă vreme Bosnia și Ertegovina va fi în mână d'voastră, între noi nu se va put' consolida prietenia. Dar cu toate acestea e fără teieiu presupunerea și ridicul a crede, că în Serbia cineva voese a se încăera cu Austria. Aceasta ar fi o mare greșală, pentru că noi scim, că d'voastră ne puteți sferma. Noi pricepem, că avem lipsă a trăi în bune relațiuni cu domnia-voastră.”

Acți dl Ristici trecând deodată la Serbi din Ungaria continuă: „Nici nu pricep, cum s'a putut nașca cea credință falsă, că noi avem ură contra d'voastră și agităm pe Sârbii de dincolo de Dunare? Precum d'voastră nu aveți ce căuta dincoace de Dunare, așa scim și noi bine, că ar fi a ne ruina, dacă am gravita spre termurele de dincolo de Dunare. Sârbii din Balca nu s'ânt atât de fustești, cum cugetă mulți. Ei s'ânt conștiți cu toții, că nu se vor put' împreuna nici când cu Serbia, și anume pentru aceea, căci noi nu avem trebuință de d'nsii.” Dl Ristici se pare că pune un deosebit pond pe aceasta împrigiurare și s'a ocupat mai mult timp cu aceasta chestiune. A reflectat a doua oară, că Sârbii din Ungaria nu doresc alta decât conservarea naționalității lor, de aceea ne recomandă să tractăm mai cu cruțare pe Sârbii noștri să nu-i atingem pentru nise lucruri, cum e de es. denumirea metropolitului-patriarh.

După acestea discușione noastre s'a apropiat de sfârșit, d'nl Ristici și-a resumat părerile sale asupra situațiunii în următoarele cuvinte: Situațiunea o așa: D'voastră n'isuiți a fi fericii dincolo, noi ne vom misu a fi fericii dincoace, nici unul să nu potenscă a se amesteca în sfera naturală de putere a celuilalt și rivalității a te fi permisă numai pe terenul economic. Aceasta e cea mai no-

bilă concurență și de aceasta nu ne vom isola nici noi — din acest motiv am încheiat contracte comerciale cu d'voastră, am construit drumuri de fer și realizăm junctiunile ferate cu dumnia-voastră. Eu nu am fost nici odată inamicul tratatului comercial dintre Austro-Ungaria și Serbia și ar fi o mare răătăcire a deduce din trăgănarea discușionilor un simțământ de dușmănie. Credeme — termină Ristici — toate câte le am diș, s'ânt sincera mea e convicțiune și m'ăși bucura foarte, dacă ași put' convinge și pe compatrioții Dtale despre aceasta.”

Cu acestea întrevorbirea noastră s'a terminat.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român”.

Sebeș, în 14 Martie p. 1882. *) De ce te temi nu scapi. Indulgățul regel intermal ilegal în 12 Martie a. c. a încetat, s'a sfârșit deocamdată, însă foarte nearmos și cu un rezultat ce este în stare a turbura în secul present pre un caracter de bărbat de onoare și demnitate.

Vice-comitele nisund a fi drept și nevoind a lăsa și mai departe acest oraș fără căpetenie legală, d'abia a reșbit să dispună ocuparea postului de primarului aici devenit vacant prin abdicățiunea dlui avocat Dr. Stefan Păcurariu.

Treaba acestei ocupări se desvoltă astfel, încât dispozițiunea vice-comitală, cunoscută aici nu mai în 9 Martie a. c. a surprins și a pus în umire pre toți fără ezărire, și pre aceia cari mai sperau și cari nu mai sperau, că se va ocupa acest post pe timpul până în 1 Septembrie 1883.

Vice-comitele în 9 Martie a dispus că în 12 Martie adică Dumineca la 8 oare reprezentanța urbană va avé să aleagă pe primarului, de oare ce dl Dr. Stefan Păcurariu a abdis. De sine se înțelege, că partidele numai decât s'au apucat de conferințe și consulti.

Reprezentanța urbană constă din 27 membri aleși de majoritatea alegătorilor, adică de români; apoi din 4 virilisti români și 4 români funcționari, la oaltă 35. Apoi din 23 virilisti și funcționari sasi și din 3 virilisti jidani, la oaltă 26. Minoritatea cunoscând solidaritatea romanilor, dovedită de atâtea ori, a avut speranță numai în unele conexiuni catilane, întreținute, cu nese miserabile existențe prătruse numai de interese egoistice și materiale; existențe ticăloase, cari pentru scumpul lor ego s'ânt în stare ori când a sacrificia pre D-șeu ca Juda cel fără de lege.

Majoritatea a ținut târziu seara în 11 Martie consultarea sa, la care numai 3 membri n'au putut participa, la alegere însă au fost de față.

Propunerile pentru solidaritate necondiționată la votarea nominală a fost spriginită de 23 membri, ceea ce s'a enunțiat și de conclus.

Membriul Danil David, docent la școala rom. gr. or. de aici, a făcut contra propunere, ca mai întâiu să se scie persoana, adică candidații, și numai după aceea să se voteze asupra solidarității, motivând că el vrea

*) Publicăm corespondența așa după cum ni s'a trimis și regretăm și noi că Sebeșenii români n'au fost solidari. Însă din corespondență și cum ni se mai spune și din alte părți ni se pare că solidaritatea s'a făcut imposibilă prin pretensiunea unei părți, care a stăruit morții pe lângă propusul ce și l'a fost formulat prealabil și fără de al descoperi, a pretins pentru el solidaritatea. Nu jurăm că așa a fost, dar așa ni se pare. Dacă vom fi luminați asupra adevăratei stări a lucrului mai bine — ne va pără bine. Dar de a fost așa, apoi în victorie să scie frații din Sebeș că solidaritatea nu se poate decât prin sinceritate reciprocă. Red.

să scie persoana, dacă merită sau ba, ca să fie pentru ea solidar.

Această propunere au sprigin-it numai șapte inși, între cari mai cu seamă Ioan Piso, funcționar comunal, Avram David, paroch gr. or. Danil Chirea, unchiul propunătorului și Petru Teicu consăngean cu Piso din șapte chiselle, însă ambii îngrijitori de hotar, servitori penedenți în serviciu de Piso.

Venind apoi la designarea candidațului preponderant majoritate din votații cu graiul viu s'a declarat pentru senatorul Dr. Pompiliu Isac; eără o minoritate dispărutoare s'a pronunțat pentru căpitanul orășenesc Ioan Piso.

Confonarea celor competenți și chiamița deci a hotărât că partida are să voteze solidar pentru candidatul Dr. Isac.

La ziua alegerii din partida română au dat votul 33, (doi: Anghel și Deac au absentat). Din partida neromână au votat 18 sasi și doi jidani deci 20. Kar 6 au absentat.

Candidați au fost Dr. Isac prin 10 români. A. Leonhardt și Ioan Piso candidați separat tot prin unii și aceiași 10 sasi.

La 11 oare rezultatul scrutinului a fost: 27 voturi pentru Albert Leonhardt, 23 voturi pentru Dr. Isac, 2 voturi pentru Ioan Piso și 1 vot (nevalid) pentru Anton Csillany.

Vice-comitele publicând rezultatul numai de cât a jurat pre cel ales și l'a introdus în oficiu.

Așa s'a întemplat și din toate aceste toată litera este adevăr.

Pre cât de neasceptat a fost acest rezultat pentru minoritate, cu atât mai surprinzător a fost pentru majoritate.

Dacă cineva cu nici un preț n'a voit să fie solidar, nu avea să ia parte nici la consulti. Însă dacă a luat parte ca om de omenie avea să se supună și să lucre în sensul concludiului.

Dar se vede, că unii, mai ales aceia, cari din încrederea partidei, a poporului lor au cășigat pânea și existența lor toată, au aflat de mai bine, de mai corespunzătoru a-și bat-jocuri partida, poporul; a preferi interesele private intereselor comune și ale jertfi aceste ambițiuni, vanități și nesașiului personale; pre scurt a se face nemulțamitori și vânzătorii sângelui propriu.

Ce merită astfel de Heroștrați, va scie judeca fie-care om nestrict încă.

Contrarii asemenea cunosc caracterul invingerii lor, și nici nu fac nici șgomot nici paradă.

Actual alegerii în sine se va ataca prin recurs, de o parte pentru că s'ânt motive esențiale, de altă parte pentru a declara că 4000 de Români nu s'ânt învoșiți și nu s'ânt îndestulii cu aceasta și cu o astfelu de alegere.

În fine trebuie să mărturisesc încă, că poporul întreg departe este de vreo desperare sau debelășare; ci toamai contrariu. Însă este astfel indignat și scârbit, în cât unanimit și din tot sufletul orbi et urbi condamnă și afulșesece pre cei uitați de Dumneșeu, pre cei cari i-au tradat în mod așa infam și clandestin.

Aceasta mișcare iritată a poporului sănătoș încă de aici și nu surprindă pre nime, dacă va cugeta, că cu câtă luptă, osteneală și jertfă i'a succos între aceste împrigiurări vitrege a-și elupta aici pozițiunea și starea ce i se cuvine după drept și lege, și vëndându-se acum tradat de cine nici n'a cutezat a crede. Nu-i scim încă pre vânzătorii, i vom afla însă pentru ca se'i dăm în judecătă lumii, să le punem ferul pe frunte, pentru că și feara cea mai selbată se'i încungiere, să se ferască și de resoluță lor pestilențială acum și totdea-

una; dar pofindu-le tot odată viață lungă pentru stricătoarele urmări ce s'ar naște din mârșavul lor fapt, se'i mustre, se'i roada la conștiință, dacă mai au, se cunoască mărimea sacrilegiului, a atentatului comis asupra dulcii lor mame, pentru ca se servescă de exemplu timpurilor viitoare.

Sălciua 4 Februarie 1882. (Sinodul ppresbiterial al tractului Lupșii.) În sgomotul luptelor mari ce agitează lumea de astăzi foile publice nu se ocupă mai de loc sau foarte puțin cu lucruri mai mărunt, cu toate că în sinul națiunii și bisericei noastre se întâmplă unele lucruri, care merită a eși în publicitate, pentru că sunt de interes pentru o considerabilă parte a publicului nostru. Vreau să amintesc sinoadele protopresbiterale, despre a căror activitate atât de puține sciri străbat în public, în cât omul, care nu are alte izvoare de informațiune de cât jiaristica e ispitit a crede că aceste corporații reprezentative ale bisericei noastre gr. or. nu desvoaltă nici o activitate mai intensă. Și totuși multe și momentose lucruri sunt încredințate sinoadelor poposeci. Comunicarea reciprocă a acestor lucruri în public ne ar face să vedem, cum stăm cu biserica, această veche columnă a naționalității noastre în trecut, cum stăm cu scoalele, acești factori puternici pentru garantarea limbii și naționalității noastre în viitor. Prin aceasta am învățat unii dela alții și am contribui la prosperarea noastră generală.

Premiind aceste îmi iau voia a descrie dekursul sinodului ppresbiterial al tractului Lupșii, ținut la 2 și 3 Faur în Ofenbacia.

În 2 Faur sinodul pp. după sevărirea serviciului Dumnedeesc celebrat de adm. dl protopresbiterial Daniciu cu asistența a doi preoți și după chemarea sântului duh s'a deschis în edificiul scoalei de cătră presidiu cu o cuvântare, prin care se arată însemnătatea activității sinodale. Între altele cuvântul presidal a amintit cu venerațiune meritele întemeietorului constituțiunii noastre bisericești, a neuitatului Metropolit Andreiu Șaguna, care cu rară abnegațiune a jertfit o viață întreagă pentru a pune bisericeii sale temelii solide pentru toate veacurile și a-i garantat desvotarea liberă prin instituții bune și salutare.

După constituire presidiul raportează sinodului despre noua arondare a ppresbiteratului. Se ia spre plăcută scintă împărțirea, că tractul nostru nu s'a cassat prin arondare, ci din contră s'a mai sporit cu 5 comune. E un lucru firesc că arondarea comunelor nu se poate esecuta în preacă, cum se dorește, de aceea me mărăginesc a constata simpla afilierea celor 5 comune, cu toate că după relațiunile teritoriale s'au făcut unele obiectări în sinod cu privire la arondarea unor comune.

Raportul presidiului despre starea ppresbiteratului cuprinde cinci părți. Partea 1 se ocupă cu starea bisericilor și a altor edificii bisericești. După acest raport în tract sunt 26 biserici, fără de bisericele parochiilor anectate, 10 biserici sunt zidite din material solid, ear' celelalte sunt le lemn; case parochiale sunt 10. În legătură cu acest punct membrul sin. Manciu, propune a se alege o comisiune, care să se însăreneze a studia și a raporta sinodului viitor despre modul, cum s'ar pută zidi resp. cumperca o casă protopresbiterială, fiind că tractul n'are asemenea edificii. Propunerea s'a primit.*

* Propunerea de sine se îtojește a'au făcut după cetera raportului, amintesc însă

Partea a doua a raportului se ocupă cu starea scoalelor. Toate comunele au scoale, afară de două comune bisericești afiliate la comuna politică. — scoli mixte sunt trei. Dintre scoli 8 sunt provădute cu toate recuizitele de învățământ, 8 în parte, ear' restul mai slab provădut. Avere și venitele scoalelor computându-se și aruncurile se urcă la suma de 14,938 fl. Edificiile reprezintă o valoare de 7,860 fl., pământurile 1,200 fl., fondurile scolare 2,390 fl., mobilele de scoală 908 fl., venitele fondurilor 170 fl., aruncurile 2,410 fl.

Numerul elevilor obligați a cerceta scoala pro 1880/1 au fost: dela 6—12 ani copii 507, copile 411, la olaltă 916; dela 13—15 ani copii 244, copile 196, la olaltă 440; în sumă totală dela 6—12 ani 1358, dintre cari în faptă au cercetat scoala 390 copii, 207 copile, laolaltă 597; dela 13—15 ani copii 244, copile 36, la olaltă 160, suma totală dela 6—15 ani—755. Față cu anul trecut se constată un creșcământ 113 elevi.

Causa acestor frecuențe slabe sânt de o parte părinții, cari nefind pe deplin luminați despre folosul instrucțiunii nu-și trimit copiii la scoala, de altă parte poziția topografică a unor comune, cari sânt risipite printre văi și dealuri, îngreunează cercetarea scoalei. Mai este și o altă cauză, dealtmăntea cunoscută pretotindenea, adică lipsa de ajutoriu din partea organelor politice. În unele comune poartă vina chiar și oficiile parochiale. Relativ la acest punct membrul Gidra recomandă ppresbiterului ca pe venitor să pedepsească pe preoții neglijenți.

Progresul învățământului în genere a fost puțin mulțumitor, ceea ce se esplică prin împregiurarea, că din lipsa unor salarii mai bune (acestea variază dela 60—250) nu avem învățatori mai calificați.*

La acest punct al raportului deput. Sava a interpeleză presidiul, dacă are cunoscință că scoala din Lupșea e dată în chirie unui Evreu, care vindе ocaz beuturi spirituose și dacă are, luato mesurile de lipsă pentru a sterge această anomalie? Presidiul răspunde, că comuna ce e drept a dat o parte a scoalei în chirie unui evreu, dar nu pentru a vindе întrânsa beuturi ci ca ocaz privată. Dealtmăntea presidiul ca inspector de scoale a făcut cele de lipsă pentru a delatura această anomalie. Causa e pendentă la Consistoriu.**

A treia parte a raportului arată, că în tract sânt 27 parochii, 24 matre și 3 filii, cu o populațiune de 13,107 suflete. Poporul s'a sporit în 1881 cu 620 suflete; 24 parochii au parochi, 3 sânt vacante. Se specifică la acest punct și casurile de nascere și moarte.

La partea a patra a raportului, care se ocupă cu conducerea afacerilor oficioase parochiale, membrul Manciu propune, ca scaunul pp. să se proceadă cu asprime contra preoților, cari nu-și împlinesc datorițele.

Partea a 5. a raportului arată starea esbitelor și resoluțiunilor.

După cetera raportului referentului comisiune emisă în anul trecut pentru a elabora un „Regulamânt despre fondul ppresbiterial,” dl. Cioranu cetește proiectul, asupra căruia se desvoaltă o viuă discussiune ce dovedește interes

propunerea la acest loc pentru a'au aflat a fi corespunzător să o aducă în nemiflocită legătură cu obiectul raportului.

* Cu toate aceste trebuie a se constata că în tractul Lupșii s'a făcut progres și pe adm. ppresbiterial actual. În mai multe comune s'au făcut scoli corespunzătoare, s'au înbunătățit scolarile. Chiar în anul acesta s'au escrisă 4 concursuri pentru învățator cu salariu dela 200—250 fl. C.

** Comuna Lupșea a zidit o scoală cu un etagiu. În etagiu se ține scoala, ear partea de deșub a scoalei se dă cu chirie pentru a aduce ceva venit. C.

pentru prosperitatea publică. Fondul se va înființa din următoarele venit: fiecare preot solvesce 1 fl. pe an, beneificiții subvențiunii de stat 5%, învățătorii $\frac{1}{2}\%$, bisericești câte 2 fl. Din acest fond se vor remunera preoții și învățătorii meritați.

Cu acestea s'a încheiat ședința. Presidiul a dat un prânz comun, la care firesce n'au lipsit toatele obiective.

În ședința adouă s'a cetit și aprobat raportul și preliminarul bugetar al Epitropiei.

În legătură cu un conclud din anul trecut, prin care se hotărăse, ca din banii de pedepse să se procure cărți pentru bibliotecile scolare, se îndrumază presidiul a constata la prosima adunare, întru cât acest conclud s'a escutat.

În urmă terminându-se toate lucrările sinodale, Presidiul mulțemesce membrilor pentru interesul și zelul ce l'au dovedit la pertractarea agendelor și le dorește călătorie fericită.

Membrul Sava răspunde cu cuvinte bine simțite Presidiului mulțemindu-i ferbinte pentru conducerea energică și înțeleaptă a tractului, pentru silințele ce le a pus spre a obține rezultatele îmbucurătoare ce se v'ed deja și provocă în fine pe toți la o concultură armonică întru promovarea binelui bisericești și scoalei.

Scrisori din Basarabia.

(Correspondență particulară a „TELEGRAFULUI.”)
Chișineu, 20 Februarie.

Diarul archireactorian din sudul Rusiei „Novorosiyskiy Telegraf” a tipărit d'ile din urmă o lungă, foarte lungă correspondență din Bucuresci, plină de injurii și calunmii. Diarul dv. este cel mai batjocorit. Al se vede că nu tocmăi după gustul rușilor sânt articolele dv., fiindcă turbaria e mare și injuriile cure în abundență. Naturalmente, că nu v'eu voiu transmite toate cele tipărite în acest diar; dacă correspondentul rus din Bucuresci, din calea Victoriei, ar fi adus nisece fapte, dacă el ar fi tradus și citat nisece articole tipărite în diarul dv., atunci da, s'ar fi putut releva și polemica cu acest diar, dar la insulte se răspunde numai prin insulte, sau nu se răspunde de loc. Cred că veți lua această din urmă atitudine, fiind mai convenabilă, mai nobilă.

Fiind așa trec la ceea ce ne interesează pe noi — basarabienii. În prima linie trebuie să vorbesc despre o nouă societate care s'a constituit la noi și care acceptă acum numai autoritațiunea și sprignul material al guvernului pentru a începe activitatea sa, societatea aceasta și-a luat numele de: *Societatea desvoaltării vniculțurii din Basarabia*. Inițiatorul acestei societăți este d. Doriso, care a tipărit deja câte-va broșuri în privința vniculțurii și în Ianuarie trecut a trimis societății *propășirii industriei ruse* o dare de samă amenunțită în privința comerțului cu vin din Basarabia. În această dare de samă d. Doriso, după ce arată cu cifre starea de decadență a vniculțurii basarabiene, după ce declară că cantitatea și calitatea vinurilor noastre scade din an în an și că chiar vniculțurii români de frunte ca, Alesandru Ralea-Arboare, ca Cotrutz, ca Ziloti etc sânt în momentul de față într'o stare de a nu mai pută produce ceea ce a făcut renumele lor, sânt acum deșee ani; d. Doriso declară franc că sprignul și ajutorul eficacie din partea guvernului este singurul mijloc de a scăpa această ramură de avuție a Basarabiei. Adă societatea propășirii industriei ruse a răspuns societății noastre printr'o scrisoare adresată d-nui Doriso, președintele ei, rugându-l să trimită cât de curind la

adresa societății un concept de programă și un proiect de lege, capabile a redica și apăra vniculțura basarabiână imediat după primirea acestei scrisori, societatea noastră s'a și întrunit și în momentul de față lucrează cu mare activitate pentru a satisfacere cerințelor societății ruse, care este singura capabilă a ne da o protecțiune în această privință.

Lucrul de căpetenie pentru vniculțurii nostri este crearea unei instituțiuni de credit, și cererea cumințată care o facem, adresându-ne la guvernul rus constă în dobândirea unui sprign puternic și unui stabiliment de credit pentru a pută concuira cu vinurile străine, care ne fac o concurență oribilă. Societatea noastră basarabiână a hotărât de a începe falsificarea, s'au mai bine d'ice, prefăcerea vinului basarabian în vinuri în butelie, dându-le diferite numiri și clasificându-le în diferite calități, tocmă așa cum aceasta se practică în străinătate. Tinta și tendența acestei vniculțurii este a nimici importatiunea vinurilor străine, cel puțin în sudul Rusiei, înlocuindule cu vinurile noastre basarabiene și cari se fac în Crimeea.

Așa dar sântem pe cale a pută face ceva, pentru a scăpa din completa peire o ramură esențială a avuției noastre naționale. Rusia nu are vin de loc, consumațiunea ei în această ramură este foarte restrinsă, rusul nu este obișnuit cu vin și se mulțămesce cu rachiri și spirtoaze, dar în sudul Rusiei aceste beuturi, fiind primejioase sântăteții poporului și acesta din cauza climatului, înecul cu înecul încep a se înlocui cu vinurile noastre și cela din Crimeea, așa că, rădicând produțiunea noastră, noi vom găsi de sigur un deșeu foarte larg pentru produsele noastre, fără a fi supuși la tace de vamă.

Fiind cu această cestuine să trec la alta, tot ținându-mă în regiunea cestuionilor economice. În antimpul de iarnă care se fiesce, am suferit oribil de lupi. Nici-odată, chiar bătrânii nu 'amintesc despre o așa mare mulțime de lupi care s'a ivit acum. Turmele noastre din Budjeac au suferit oribil, și guvernul rus a luat în fine în vedere acest rău de care suferă țara. Ordinul guvernului publicat adă dovedește că se va face ceva pentru a ne scăpa de aceste fiare sălbatice, acest ordin ordonă ca să se facă un v'ent în regula contra lupilor. Statistica parțială din ținuturile Chișineu, Bender și Hotin ne declară: că în decursul anului 1881 s'au m'ncat de cătră lupi 217 vite coruțe, 63 cai, 6789 de oi și 1422 de porci. Aceste cifre, de sigur aproximative, v'ed dau o idee despre flagelul care ne perde.

Un lucru însă. Am auñit că oamenii ca Stojanovsky, colonelul Cescvineoff și dl. Vartic sânt înscriinți cu organizarea v'entului; aceasta ne cam întristează. Acești oameni nu sânt tocmăi bine-v'edăți pe la noi, și se d'ice că sumele pe cari *Zemstvo* le va vota pentru st'erpirea lupilor pot fi în mare pericol de a nu veni la destinațiua lor.

Basarab.

Varietăți.

* (Alegeri) la *sinodul archiepiesean* în cercul cl. al *Sibului* s'au ales P. Archimandrit și vicariu archiepiscopesc Nicolae Popea; în cercul cl. al *Sălciutei* P. ascs. cons. Moise Lazar; în cercul *Văcelelor* (Brașov) P. Protosincol și ascs. cons. Dr. Il. Pușcariu; în cercul cl. al *Abudului* P. Protosincol și secret. cons. Nicolan Frateș; în cercul cl. al *Sighisorei* P. ascs. cons. Zacharia Boiu; în cercul cl. al *Bistriței* P. profesor de teol. Simeon Popescu; în cercul cl. al *Făgărașului* P. Prot. Petru Popescu.

* Candidații la episcopii sârbesci, „Ung. Post“ anunță că la congresul ce se va întrîni în Aprilie la Carlovți se vor propune de episcopi fitori ai Neoplantei și Timișoarei, arhidiaconul Radici și arhiman-dritul Petrovici.

* (Morții și răniții regimentului br. Allean Nr. 43 din luptele dela 9, 10 și 11 Mart. n. sînt: mort: infanteristul Șindiler; ușor răniți: gefreiterul Dumitru Jurca și infanteristul George Avramescu.

* (Matricelele purtate de biserică nu sînt bune). Deputatul Körössi, dealtmintea și profesor de la academie, a descoperit că statul și nu biserica se poate matriculele, pentru că „statul trebuie se aibă evidență despre toți căpi se nasc și căpi nu se nasc.“ Este adevărat că biserica n'a înmatriculat pre cei cari nu se nasc nici odată.

* (Înțelepciune și promi-tudine administrativă). Pretura din Făgăraș provoacă la Nr. 1579—1882 din 13 Martie a. c. pe notariul din Berivoi mari, se ordina primariului din Sebeș, să întunde șanțurile unui drum în 13 Faur a. c. și să raporteze până în 14 Faur a. c. la ameații, pe lungă pedeapsa de 25 fl. v. a. căci la din contră va eși cel mult în 16 Faur a. c. comisiune pe speșele primariului? Pagubă că n'a pus pretorul la dispozițiunea notariului gendarmi să prîndă pe pribegitul de Faur, care în noaptea dela 28 a lunei trecute a pribegit fără pasaport în eternitate.

* (Sînnăcidere pentru o palmă). Învățacul unui comerciant din Timișoara, un băiat de altmintea brav și de treabă, a căpătat în zilele trecute dela principalul seu o palmă pentru că comisese o greșală grea. Nenorocitul băiat superându-se foarte tare pentru aceasta disciplinarea s'a împușcat cu un revolver prin cap. După câte-va minute și-a dat sufletul.

* (Un ucigaș surdo-mut). Din Pecea se scrie: Înainte cu doi ani un țeran bogat, cu numele Kurucz și a togmît servitor pe un făcău cu numele Andrei Fiuțu. După vro-câteva zile sluga a dispărut și cu dănsul deodată douăzeci de capete de porci în preț de 400 fl. Hoțul și complicele seu fură eruați și cel dintăiu fu condamnat la temniță de 2, ear cel din urmă la un an. După ce complicele lui Fiuțu își luase pedeapsa și se reintoarșe, el admona pe Kurucz să se pădească, căci sluga sa de odinioară i-a jurat reșunare. În urma acestei admonări familia lui Kurucz era tare îngrijată decănd Fiuțu se reintoarșe din temniță. Cu deosebire un fin surdo-mut al lui Kurucz sta formal la pândă pentru Fiuțu. Surdo-mutul vîdu în septămăna trecută pe servitorul de odinioară al tată-seu plimbându-se dinaintea maierului lor, trase cu pușca cu done țevii de doue ori asupra lui Fiuțu fără al nimeri, după aceasta servitorul fînti cu un revolver cu 6 focuri asupra surdomutului. Acesta inse sare ca o miță asupra lui Fiuțu, ismulge revolverul din mână și-i trage patru gloante prin trup. Prima pușcătură a surdomutului străbătu fruntea contrariului și îl ucise. După sevășșirea faptei fiul surdomut veni acasă și apoi plecă cu un car la locul, unde se întemplantase omorul; puse cadavriul pe car și-l duse în drumul țerei, unde fu aflat mai tîrziu. Recerările gendarmeriei au descoperit pe ucigaș, care și acum cu toate că s'a introdus cercetarea contra lui, totuși se află pe picior liber.

* (Academie de știință turcească.) Se anunță din Constantinopole, că ministrul de instrucțiune

turcesc togmă vrea să convoace o corporațiune de învățați și scriitori, care se formeze simburile unei viitoare academii otomane de știință. Numai se nu fie prea tîrziu!

Bursa de Viena și Pesta
Din 14 Martie 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur	118.50	118.25
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	88.10	87.—
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	108.50	108.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	93.50	—
Impremntul drumurilor de fer ung.	131.50	131.75
Obligaiuni ung. de răsucumpărea pământului	96.75	97.75
Obligaiuni ung. cu claușula de sorșire	96.—	96.—
Obligaiuni urbariale tomanșene	95.50	96.50
Obligaiuni urb. tomanș. cu claușula de sorșire	95.—	95.—
Obligaiuni urbariale croato-slavo-ronice	90.25	90.50
Obligaiuni ung. de răsucumpărea deștinii de vin	96.50	97.25
Datoriile de stat austriacă în hărtie Datoriile de stat în argint	74.70	74.50
Renta de aur austriacă	75.60	75.40
Sorșii de stat dela 1860	93.40	93.25
Acțiuni de bancă austro-ung.	128.75	128.—
Acțiuni de credit austr.	819.—	815.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	305.25	305.25
Sorșii ungarești cu premii	307.—	307.50
Sorșii de regulare. Tesei	116.50	116.—
Serșuri fonciari ale institutului „Albina“	109.25	108.50
Argint	—	—
Galbin	5.64	5.63
Na oleon.	9.691	9.63
100 marea nemșeci	68.85	68.80
London (pe polița de trei luni)	120.65	120.75

Nr. 76.—1882. [36] 2—3

CONCURS.

Devenind vacanță stațiunea învățătoarească din Dumbrava (Ligeth), se escrie pentru ocuparea definitivă a acestei stațiuni învățătoarești, concurs cu termin de 30 zile dela 1-a publicare.

Emolumentele:

1. Salariul anual banesc în sumă de 100 fl. v. a. din repartițiune.
2. Două jugere de pământ arător.
3. Cuartir liber. Acesta însă numai după ce se va fini edificarea școalei, carea e în cursere. Până atunci însuși învățătorul și va procura cuartirul.

Potenții au ași îndrepta cererile, instruite conform statutului organic la subscribul în Idicel, poșta ultimă: Reghinul sășesc.

Oficiul protopresbiteral gr. or. tractul Reghinului ca inspector școl. distr.

Idicel, 22 Februarie 1882.

În conțelegere cu resp. comitet parochial.

Galaction Șagău m. p.,
protopresbiter.

Nr. 85. [31] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea vacanței parochii de clasa III, Hădăren, protopresbiteratul Lușei, se escrie al treilea concurs cu terminul până în 27 Martie a. c. v.

Emolumentele sînt:

1. Porțiunea canonică de 4 jug. 300° arătorii și fâneaț;
2. O grădină de cucuruz;
3. Foliosirea cimiteriului;
4. Dela fie care casă câte 10 lire de bucate;
5. Ca relut de cuartir 32 fl. v. a. până se vor găta casele parochiale, și
6. Venitele stolari regulate prin sinodul parochial din 1880 dela 140 case.

—Doritorii de a ocupa această parochie au de ași substerne petițiunile lor instruite în sensul „Statutului organic“ și al „Regulamentului“ pentru parochii la acest oficiu.

Offenbaia în 20 Faur 1882 v.

Pentru comitetul parochial.

Ioan Danciu m. p.,
adm. protpresb.

Nr. 258 1882 [35] 3—3

EDICT.

Subscribul jude esmis de tribunal reg. din Dej aduce la cunoștință că în cauza de comasarea hotarului comunei Sânt-Jude (Szent-Egyed) terminul pentru începerea lucrărilor pregătitoare și anumit pentru regularizarea reprezentanții, alegerea ingineriului, pregătirea preliminarului de speșe s'a fiesat pe 3 Iunie 1882 la 10 oare an. am în comuna Sânt-Jude.

Deei provoc pe toți proprietarii funduări a se înfișa la pertractare cu atăt mai sigur cu căt neînfișășarea lor nu va împiedeca cursul pertractării, nici va putē servi de motiv pentru vreun remediu procesual.

În numele tribunalului reg.

Dej 24 Ianuarie 1882.

Ladislau Hoszu m. p.
jude pertractător al tribun. reg.

Nr. 1064 civ. 1882. [24] 3—3

EDICT.

Prin aceasta aduce la cunoștință că în cauza de comasarea generală în comuna Bobohalma terminul pentru începerea lucrărilor pregătitoare și anumit: pentru regularizarea reprezentanții, alegerea ingineriului și pentru pregătirea preliminarului de speșe s'a statorit pe ziua de 13 Aprilie la 9 oare an. am. la fața locului.

Banca generală de asigurățiune mutuală „TRANSILVANIA“

A XIII-lea adunare generală ordinară

va avē loc Duminecă în 2 Aprilie c. n. la 3 oare după prînd în casa proprie a institutului (strada Cisnădiei Nr. 5.)

Obiecte de pertractare sînt:

1. Darea de samă despre afacerile anului 1881.
2. Raportul comitetului de supravegiare.
3. Întregirea consiliului administrativ.
4. Propuneri încurse.
5. Sorșiri de obligațiuni ale fondului de întemeiere.

Sibiui în 9 Martie 1882.

[36] 1—2

Consiliul administrativ.

PENTRU POSESORI DE ȚIGLĂRII 3—6

recomand mașinile mele de mână, cai și vapor pentru a fabrica cu ele efitin tot felul de cărămiği, țigle, șecouri etc. cu deosebire

tesaururile de mână continuu lucrătoare,

care față cu alte metode de fabricațiune ofer avanta-gele cele mai însemnate și crutările cele mai mari. Aceste au lipsă a fi servite de doi oameni spre a prodoan 4000 de pietri frumoase și se potrive deosebire la tesuirea de lespeși pentru trotoare și coridoare, la tesuirea de pietri nealterabile în foc de pietri din nasip din var și cement, la cărămiği de șgură etc. precum și la retescuirea pietrilor de jumătate uscate în aer și căror li se deduse formă.

Prospecte gratis.
Ludovic Jäger, fabricant de mașine în Ehrenfeld-Köln a/Rh.

Zambach și Gavora,

în Budapesta strada Vașului (Vaezi uteza) Nr. 17.

Fabrică de vestminte și recuisite bisericesci

de rit catolic și grec.

Felon sau Odejdie,

sacos stihare, dalma-

tice, baldachine, pra-

pori, flammuri, covoare

de altare, potire, liti-

ere, cădelnițe, pacifi-

cale, candel, polician-

dre, ripide, chivot,

Evangelie, etc.

Steaguri de societăți și pentru manufacturiste.

Comandele se esecutează prompt

Obiectele care nu convin se schimbă. [157] 25—30